nos debemꝰ voluntarie carnis delectacõ
nes a ōe qd̄ duo displicꝫ p pnia; morti
ficare. Et sic vitā eternā poteimꝰ obtinere
De ofcia nrā dñ āgustiat ad deū p
ofessōꝫ a opa meitoia ꝛcurraꝰ. cxxxv

REfert augustinꝰ de ciuitate dei
q̄ lucrecia romana nobilissimā
moribꝰq̄ eāt vxor calatini. Cū
ille calatinꝰ sextū noie filiū ipatoris
tarquinij ad castꝝ suū iuitassꝫ: sextꝰ
est statim captꝰ i amore pulcherrie lu
crecie Tps aptū q̄ ipator a calatinus
de rō simul ꝛcederēt obsuās ad pdēm
castꝝ fuersꝰ ibi pnoctauit nocte il
la nō vt hospes ꝗ vt hostis cubiculū
lucrecie clā ingressꝰ mānu sinistr̄ oppri
mēs pectꝰ eiꝰ: dexr̄o gladiū tenēs se p
didit dicēs. Sextꝰ sū m̄ ofētias l̄ mori
eris. Illa vo nullo mō ofētiē volebat
Dixitq̄ sextꝰ. Nisi m̄ ofētias suū iu
gulatū nudū corpi tuo nudo ec̄ te iu
gulato l̄ sociabo. Vt p orbē fama cu
rat lucrecia cū suo in cubiculo iugila
tā Illa vo timēs de tali infaia coacta
ofēsit. Sextꝰ vo opleta libidine ꝛcessit
Ipa vo multū dolēs pīez a maritū fr̄
tres a ipatorē nepotes a pcōsules vō
uit p lrās. q̄s oēs pntes sic alloq̄t di
cēs. Sextꝰ domū meā intr̄uit hostis p
hospite Scias tu o calatine vestimē
ta viri alieni i lecto tuo fuisse verūtn
lic; corpꝰ sit violatū animꝰ tn ē ino
cēs. iā a culpa me absolue a pena tn
nō liberabor. Statim cū gladio occulta
to sub claide ꝓpa mānu se transfixit. q̄
fcō amici eiꝰ gladio illo accepto iura
bāt p sāguinē lucrecie oēs pgemētes
q̄nij de rō eicēa exstirpare qd̄ fecerāt
Sextū vo auctorē crimīs iterfecerunt
miserabilit.

Morali; ado.

RAmī. lucrecia nobil dña est aīa
a deo per baptismū ꝛlota et deo
cōiuncta. Sextꝰ ē dyabolꝰ q̄ mitissimis
a muneribꝰ aīa; violare. domū eiꝰ
intr̄uit qn̄ pcco ofēsit. ꝗ cor suū qd̄ ē
doꝰ aīe. pectꝰ eiꝰ opprimit qn̄ hō tōtū
ofēnt. Et eā violat qn̄ manū p ofēsū
actu oplet. Doꝰ ꝗ lucrecia. s. aīa dolēs
vocat pīez a maritū Sic et tu kr̄ne de
bes vocāe pīez. v. ofessorē. maritū. v.
xp̄m p opa mīea amicos. v. scōs cum
hō vocōea ostēde vitā tuā p verā cō
tricōez a ofessionē q̄da quātū ō deū de
liq̄sti. Et tē gladio pentēcie trip; oc
cide. v. vicia a pctā extirpa. a sic cor
pꝰ deferat Romā. v. in scā; ecclesiā ad
oñdēdū in q̄ fōr pblice l occulte deū
offendisti. Tūc dyabolꝰ a oēs sui se
quaces erūt expulsi a ꝛcedēt ofuse. a
tu remanebis satiꝰ in hō vita. Qd̄ ꝛcl.

Qd̄ vigilare debet pastor aīa ꝛ.

Capitulum. Cxxxvj...

OVidam fur ad domū cuiusdā
diuit nocte veit q̄ ascēdēs te
ctū doꝰ p foramē auscultāe ce
pit si adhuc aliq̄s de familia diuitis
vigilaēt. Qd̄ hospes ofiderās puate
vxori sue dixt. Introga me alta voce
q̄lit hi hō acq̄sitū q̄ hēmꝰ. nec desistas
donec finalit l dicā. Tūc ait mulier.
O bone dñe cū nūq̄ fuisti mercator:
dic michi q̄lit tātā pecuia; quā nūc
possides ogregasti? Cui ille Noli stul
ta a me hi q̄rē. Illa āt magl ac magl
q̄rē nō cessabat. Tūc vir q̄si coactus
suis pcibus ait. Noli me pdē q̄ l dicō
a veritatē pādam. At illa. Absit hi
a me. At ille. Fur eram a nocturnis
furti oia q̄ nūc hēo ogregaui Cui ait
mulier. Miror q̄ q̄ nūq̄ fuisti deptē
sus. Cui ille. Qꝰ magister meus erat
qd̄dā vbū me docuit qd̄ septies dices
bā qn̄ tecta hoīm ascēdebā. Ait mul
er. Rogo te dic michi illd̄ vbm eꝰ vtu
te sū piculo furtū omisisti At ille. Ti
bi dicā ꝗ altei nullo mō dicas ne for
te pnt hō nrā asptare. At illa Nullo
mō attēptabo Qui ait. Dec stl vba
fallax fallax Dnis dās mulier obdor
miuit Vir āt finxit se dormire. ster
nutabat. Fur cū audisset gauisus est
sūpto lune radio a septies dro carmi
ne laxatl maibꝰ a pedibꝰ p fenestr̄; in
domū cecidit magm soitū fect: frēto
cure a brachio iacuit semiuiuꝰ i tra
Hospes audito sono quesiuit quasi
nesciret qualiter cecidisset. At ille.
verba fallacia me deceperūt Hospes

eū recepit. Et sūmo mane in patibulo suspendi fecit. ¶ Moralizacio

Rmi. fur iste ē dyabolus q̃ p malas cogitacōnes tectū cordis tui ascēdit. Et foramē fecit p matū osē sū. Vir cū vxore est tonꝰ plat. ecclesie desponsatꝰ quē dyabolꝰ toto conamine nitit p pctm̃ tō sua furai. s. virtutes q̃s in baptismo recepit auferre. Sed tonꝰ platꝰ debꝫ cōtinue vigilare vt nō sinat furē anime domū pforare. Jux illū verbū saluatoris. Vigilate qr nescitis q̃ hora fur vēturꝰ ē. Et ō eiꝰ malicias intra se a vxorē. s. ecclam puidē quō dyabolo sit resistēdū ut cadat a corde eius et nullo mō ei noceat. ¶ Vel alio mō pt reduci. Fur iste erat lucifer pulcher q̃ toto conamine ascēdere volebat vt alt. deꝰ esset a auferre ab eo eiꝰ dignitatē. Cū dicebat ysaie. Ascēdā i celū a ero sitis altissimo q̃ postea ascēdit p radiū ꝗ ēp sua pulchitudinē cecidit in inferno. Et fregit cura sua. s. amisit suū decorē quē deꝰ sibi otulit a suspēsus ē i patibulo infernali. A q̃ tit. Ca. cxxxvij. reqre. s. in folio lxxx°.

De illq̃s austeritate vite ñ possumꝰ: benigtate supeꝰ cxxxviij

Qat q̃dā rex noīe medo q̃ vmi cū filiū habebat hēdē. filiꝰ dimisit pēz ppt hoc pē cū fugauit. Facto ꝗ filiꝰ fugit ad regē psarū imicū a emulū pēis sui et narrauit ei q̃ cū eo se tenēt vsq̃ ad mortē oī tpe patꝰ si nōte esset ō pēz suū ppū bellare. Tandē ortū ē bellū inter duos reges q̃ sit pugnāt. Accidit q̃ medo rex ēgrit vulnerarē vsq̃ ad sāguinis effusionē. qd filiꝰ eius considerās statū cucurrit ad pēza pugnit pro eo ō dñm suū. s. regē psarū a vicit eū. Quo facto dñs suꝰ eū dimisit eo q̃ non tenuit pactū a ipe rediit ad pēza veniā humilit petuita obtinuit. a sic pax reformata a ei hēditas ē restituta. Moralizacio.

Rmi isti duo reges sūt deꝰ a dyabolus. de pō Jē. iij. Dñs ipē ē deus viues a rex sēpiternꝰ. De scdo iob. xlv. Ipe ē rex sup tit. Sz pmꝰ rex. s. deus ꝗ filiū. s. aīa; humanā q̃ toties recedit a deo a obligat se diabolo q̃ties omittit pctm̃ mōrle. Sz ēte si filiꝰ ille voluerit recordari illiꝰ belli qd xps fecit p eo ō diabolū vsq̃ ad sāguinis effusionē vt eū a ptate diaboli eripet a sic cogitās voluerit se deo humiliare p pctis veniā petē poterit secure ad deū accedē et hēditatē vite eterne acqrere. ps. Tu es q̃ restitues hereditatē meā mihi. tit.

De vulneribꝫ anime. Ca. cxxxix.

Alexāder mgnꝰ regnit q̃ dñiū totius mūdi obtinuit. accidit sel. q̃ grādē exercitū collegit a q̃ndā cītatē recūdit q̃ i eodē loco plures milites a alios sui oī vulnerē amisit. Cū vero de ꝗ multū miraretur philosophos vōt a ait eis. O mgri quō potrat hoc esse q̃ subito sui vulnerē milites mei moriūt? At illi dixerūt. Mirū nō ē. Est enim q̃dā basiliscꝰ sup murū cītatis cuiꝰ aspectu milites isti iūt a moriūt. Ait alexāder. Quale remediū ē ō basiliscū. Cui dixerūt. Donat speculū eleuatū inter exercitū a mux vbi ē basiliscꝰ a cū in speculū respexit: reflexꝰ eiꝰ a ituitꝰ ad seipsū redit a sic moriez a sic fugiz ē. Rmi in hūc modū sūmū remediū relacōis ē ostendēdō ppe fragilitatis a infirmitatis qr si quis q̃re ho supbit. Certe qr pōdē virtutis caret. Cōsiderāt g debꝫ ppriā vanitatē tāq̃ i speculo a recurrē ad ppriā fragilitatē defectū suuz prospiciens elationē repellendo.

De iusticia a eqtate i vita pnti a futuro sēp inuenīdis. Ca. cxl.

Eradit regnit q̃ int oes virtutes q̃s hūit iustꝰ fuit nec pōtꝫ ne muneribꝫ flecti potrat q̃n iusticiā p loco a tpe exercēt. Accidit sel. q̃ aliq̃ apd eū accusabāt quēdā militē de morte alterius militis in ista foz. ātio ad qdā bellū preterūt a nullū bellū cāt omissū. Iste miles rediit sui alto a iō dicimꝰ q̃ iste i via aliū occidit. ex cū ꝗ audisset sma; redit vt miles ad suppliciū ducēt cū āt ductꝰ fuisset videt aliū